

н.т.

погоды
для субботы.
на 17 числа.
60 коп.

Суббота 8. XI. 1919.

дзе: Просвітницький Кружок.

16. 5.

Редакция
жити
в бараку № 29
Правий виг
Ураганний.
місяц 2-3 пп.

Редактор: Осип Галаскій.

v Praze

Театральний "Андрій" на редакцію
Голосу Мадора
до
Міста Малара.

Лідерський 8. 11. 1919.

Трійчаку пору переживає чайний кінцік народ від Сину, що він таємує крізь. Кам одна, гасима українського народу, що журтувавши його способом отамана Романюка, обігнавши перед ним всіх відомих, чи таємних ворогів Українського державного гайдука, друга переживає крізь під лаштким армія, серед яких, ажна боянів, не творників, серед країнкої музик, і солдатів і поштомій. Кам на землі України лежа тільки самоблагі нові, виринаки на Сході, серед борщеватих чоловіків і камаків злів високопреосвященства Української Дієцезії. Серед яків і непретоматих чоловіків ви живі дають, камовакі лашткими посідаємо жаємо западні Українці, посідаємо юрії — визволення і молитво в Бога побуди, бажають Романюк і його главний кошацькій армії, серед якої находяться сарідні, сини, камоваків Лахаків, батьків і матерій, рідні брати насичуваних сестер і сестричок. Всі нещастні жертвами лашткого варварства виділяють саркастики.

Але, на сміш і крізь слзи і кровобікідні, що повис над головами гимнанія, «Ви маєте право, ми, пугані лехами, бікі і лятері, жонки, сестри і брати, відмінні, що наші рідні, сини, брати і сестри не забули за нас, а жиоти в іншому місті. Визволити нас з твоєго подвигу і ганебного армії?» Шо ти там робиш для нашої десниці рідній, коли твоя мати, сестра, стара мати боянів і батька склоненим лаштком сандаком кроїть обшивки? Розмайтися, ми, що прокляті, батьків і матерій, які де рідними, не ми, що засудили на вас, юнітів та стражу, пору, за нас, забудь! «Віорите, кільком, осіпаком зрушеного солу, — борітесь, са і сіростию доне нас, сильну, помірну руку, борітесь, раз вони перший і найважливіший обов'язок!» Ну, галицькі провінції, мучимо до феєтакти, що ми

здорні сили того, страдаючого у
західній Європі та українського на-
ціоналізму і його гадка час бути, сла-
блого дланіс і нашою програмою! —
Вусимо зрозумітти, що Пах нам
поприширили ворог, і що не вільно
залишили міщанини, як довго ходи-
ти паде нашої української землі в
хорошими чесніми руках! Днес може
єти нова, що найвищіше про хви-
луве завіщання оружка на бойки-
сному, але нікакі проміжні приза-
гитта! Відуди всі вороти тіни-
ми оружжя в обороні нашої народної
історії, наших батьків і матерей,
братів і братів! Нас пущено з розу-
мі, що ін'ї судьба рішити, са не де-
реде, а таш ма крівавих полок сво-
ї, серед таєскіх боїв з більшевико-
ми і державниками. Зрозуміло, що
там, серед тих боїв виковує, са, синна
вільна Україна, ака, одинока, має
є право і силу утішити, са, от мі-
сіони, свого, лахані бойовоїного
народу! Животъ доске проце зинко.

крівні, аматорські поспілки, кам-
зальято відчужені, рішучо,
що нікаки не постановляти муть
про судьбу українського народу у
західній Галичині та інші, його вони
і вони відносини на території, був-
шої ^{Слоредкують} Росії буде вільно галицькою.
Українці висказати в тисі-
цитиї свою волю, з якою зважати
не віда зважати, свою фантазію, з то-
мірного Українського з градіцьни-
кою Революцією.

Якраз кам цивільне населення, рах-
унікізми, не може согласно виска-
зати, свою горячого. Задранна, бути
нерозумівного, расистської самостійності
української Держави, дивитса, ці-
лий, світ на галицьких жовнірів.
Івому рішенню, як, одні тід стари
нашого народного-героя і батька
отмінана Третютори є похожий на
вірю, що він, одні, який зумів, ви-
звешти таку велику, гаслину
українського народу з армія ше-
менського і більшовицького, а та-

зір вибухом, що з хиличицьких падурів
царських генералів, зіміс, і схоже так
само із галицьких Чорнайців вибухом.
ти з ганьблакого бруна галицьких по-
сілк. Восити гора, і заводів і недодр.
жаніж слів! Дотеперіши галицька
політика, автось через історію, аж
плюста, варнина на сучаснізація!
Розмежуйте голосу чужого народу:
Все покинути, речисті, альбо
перез пашаць, на море припливати —
слід і біжви. Щоб слаївтись ти-
каючи рукою — а тиль же рути
лише головний, отаман Костянта-
ї вищуплений, як зеогаї на, своїй —
ділі, не фебрати у них, що дати не
можуть, бо не мають, але відбирати
треба надто у них, що заграбали,
Вото буде однокілько проповідан-
ський може, чесніти не наможне
принаймання світі. Світ чисте
протести кровію писані, не заслуги
того! Кішкою сміло за одного про-
грашото, якої провідного падівого бруна.
Все і сміло Українська Радомії?

на Держава від Сану: Карпа-
тів Бік і Борис Могре!
Під таким криком підійде до-
тиль під сию здобиччю, сті-
ми нашого батька головного
столиця! Костянтина, ажно
єдністю і вірното віншу гід-
і скончану подібу! —

(P. 5.)

Він розбачу.

Котий цісар, добре зробив
аби наша дружина перебувала
нашкій території. Карпати
ї свободні і всіхих племен аж
да нас, що все правильство
може ми дуже низгідні
може приходити події, які не
аке одина дуже придаєт
нас на Україні. Ми пе-
важно в державі держави
промисл, торговля, наука
і мистецька висока розвинена
— а чи користати ято; нажи-
тобору, із чиє культурою
человечесь? Ми хотимо із на-

чи пішов на науку до академії до
надарської школи, або ходить до
карти до друкарні, літографічно-
аведено до механіка до фригера,
хрестили ім'ю, щоби - не відчу-
ти почуття чистоти але, щоби
змінили обозначення, щоби научили
когось нового, що дуже придається
учасі вітчизни. Ніжто не мі-
гло турбувати, ніжто не винимів
їго і для власної очіби. Оскільки
він відомий, що міністерство освіти
запросив, з дозволом ходити до
їхня до механіка, що він зекою не
стігає. Йікому не сподіялося, що за
 це, наслідок після, що чавив соді,
 з великим прислів'ям обізваним
зричними таємністю. Понад все -
 це обізваний заслугами юного
народа що побачив булої ви-
 приступаючи її обізваний народ.
 а для праці нікому не залізло,
 ще і зараз можливи які вчені
 до праці і зекою научитися,
 але зуміє різноманітного

відізгу українська епоса не віді-
йшла від нас на тіс, але
він надає нам можливість
її відновлення. Її праця при-
єднані, опісля велику, користь
для цієї суспільності.
Це чи не замінний заслано-
віті, що. Відмінно, що але відмінна
ації наше постійне заслужен-
ніство не родивши зрадників не-
реїв, протягнуло членів на-
спіріч, і заслуги, зроблені вами
запамородили до здійснення член-
варицькіїх намірів. -

С. Ганницкий.

«Співчік» на майдані!?

З місійської поезії

В борах.

На ліску сиду вчорай,
Задумашася відчесною,
Куди не шань-біда кругом,
І післяко на сердечку.

Недавно вірив я ти. Так.
Недавно ще. А нині.—
Душу бобиват ти? Барах
І нужда на чурки.

Неваже ти мало московськіх снів?
Авали ти крові ріки?
Неваже ще ти що вчимієш
Декують нас на віхи?

Думало сирою, дубовою..
Не розберу пісочин!
Он, бравець! Вону напаново
Мої піду стають новими.
P.S.

В конюшні? кам'янці.

Лей чесна то ак в конюшні,
Нападніш до того!
Пови в твою при... перу
Службу, спланового."

Косячт меші весті, ріша
Кончить не найпримі
Но я, садостійний так!,
Рицарів свої вірши.

Роан ажоташт конюшні
Висінь сильно дзвані,
Вінчаком, коміловим
Кончерт можнає дати.

Роан саревий старшини
В звичайніш ч. морі,
Хоч весь викуриш до дна
І нема пісборів.

Інші хорунжій при конюшні
Він ліквідатори,
Енпієцьких сковав тру

Віщадити з матурою.

В нас весело пливе час
Літній дуж трублек -
І пан Сорокин мобує нас
Глиниого трублек.

P. 5.

Шире слово до української гетьманії

Дорогий Сину! Вого ~~Пан~~ ~~манди~~
таки? Відчу не віртоши, садодому?
Івак Чижик і сидить розмаючи =
нивса; Капелюховою борзевого -
і борато інших хлопців і доня
і пісень юність не відає.

Різаких ласків приходять до на-
шого падбора дуже багато.

Я українські рабочини їз Ільова
соціалістичні-попільські, руські
і німецькі прислані, спірали
бісіни з падборів наших полоне-
ників, де денно писки наші мо-
гли замулювати. Бояки спірали
полонові зверти.

Чистяком такі мати огорже
коловітка зради і малює чи не від
стамбу - від спірали пам'ято -
стамбу, чи все чи чи малює па-
ків батьків і матерей?

Давно це було. Ще за тих незадум-
ніх часів, коли горда українська--
дунка рвалася до волі, коли мах і
Гайдамаки в великий порив не-
ти збиралася, щоби розійтися
Україну від ворогів.

Шалено лютувала тоді мечть
українського народу. Куди пішли?
маки Гайдамакі таш, не дістало
кі будької поміжкої мії фрідівської
дуні.

Із тих часів залишило нас і чи-
рил погано, але мало котрим? на-
рів на світі міже похвалити. Ці
Могі ото славний Гонта внаші
погані зарізав своїх двох синів за
то, чи мати іх вихована в ідео-
логічній вірі. Через стертий та-
кучи, присягали всіх батьків,
чи всіх Українці, але ні зважав

на це, тік-Батюко - убив іх, до ін дз.
чи були зараховані трьох ливийських погибл
польської релігії.

Ейт сім'яно-шляхетами ли від цієї
нареч. Наші Батюки і мати тільки
ся як ми думали з українського
фронту, а тепер тільки: «Вертай -
сич!» - Як віртілі! Насищено
си і були плюдити неволиників та
своєму чакова. І будуть розбити ко-
ві роби-неволиники і будуть ганоти
ся у польських врятів і прокляти
будуть пам'ять своїх підліх, лука-
вих Батюків, що споглиши їх на Білому
горі. А польський так буде пла-
тила по своїм зрадівців земстві -
і буде ся тільки юний, таке як
господар тільки ся коровою, а не
рохмати сию, падіні таєма.

«Вертай сичу до рону! Якщо тоді
нило не скаже, що він обрахувався, що
тільки юні польські. Як тої час
ак їх будеш на такого гарувати він
спровадить робі Младуців, прогинати
між ними свого величку землю, болі, дз.

плюдити ся на твоїй курваті
а тоді він буде сіти сін
і склафуті, що то, фолька землю
а для Українців він не зможе від-
мінити. Тому які добрі наше
вашу настуру, вони знають, що
ваша душа стоїть перед майданом
і к душі господи. Розташуйте
рих я - то він гавкне і дру-
же якби був холомого то то
гавкне. Інші не зможуть
то, як в Донецько-Дніпропетровській
на Україні, щорік лютого си-
тим університет. Розкаже, що
як іноки, що піде самого не ві-
рити, то ти не обуриш ся
їх, що всі польські шляхти Україні
їхній карають ся по польському
торнадо, на суперництві з
лісів світів. Розтік, скаже: «А
мериканці не родять. Розтік
представляє, що Голландія такі неод-
ороже мікавий, сліпий глухий
люді не відіграють роль і
так? Голландія він не знаєте, що було

согласіючи обуточоть са на ту крило-
гу, склоподібно українському наро-
дові? Ктось із діячес, товарищів з ма-
бору, міг сказати і ти самий: як добре
це буде поєднати на це, щоби
такі люди, як Вас приходили?
Коїм землемісце було на співочки
Української землі, і обігромною,
щоби виклисти такі співочки, аби
бешку за раху Ти, не виступив.
Нам — і місце засіян не гадаєш
Всіх у піснях в сінці тих зрадників,
що підібрали, наче новіше робіт
— і сказ?: Цієві гардани риманів як
пімерзлих іноків? Ти же не знаєш
у Вас на співочки серця і хвильи Укра-
їнської, щоби пригадати такі зву-
киш і співши, що ми не хотімо
зрадити панівів серці, поганіш
бісово за всю Українку, що ми не то-
звалися, щоби безкошто звільнило
Богаївам не, що вони тиши: на-
ших братів Українських звірів
тіснівно опрудали від своїх ваги-
нів? Коли брати розкині не можуть

матись лініїв, якби спиралі
в австрійській армії? Неваже
це пригадані ти, що вже є усім
всіх чудівств і дивівств нації на-
рів і що вже дістів горі і мудр!
Чи може і Ти вже єто не знаєш?
Наші римаве у насокіні газеті —
"Гібріна" з дня 5.1.1. річниці
наші з Кіровоградського повіту дра-
гими розпарчено від земель
нарів Могутнів. І в іншій газеті
жівіле, що боянівські хомівці, ре-
зиденти у Стрийськ-Іванівські ті десни
ні вільше з 1. лютого Могутнів
і зберегуть на це велики зразки.
Чи вони згадають, що не знають?
Река Віртшай сказу! Нам по-що?
А дорогим за їхніх будинків
єврів з неда. —

Василь Глох.

Відпові тадорового театру.

Драматичний Кримськ ін. Тимирязєв
ка "перенесено за ділами розмежовано" то-
го ж самого: "Простійного Кримська" на
Театр. укр. бригади ін. Тимирязєвка"
Планом розробленого, Драм. Кримсько
уявлення виставок є підібране за сюжет
поставким землемісцем Крима, на сцені як
історик-драматург та експерт виставок
уявляється.

Слід відзначити відсутність публічності:
зразом якщо виставка професійна,
щоби залогувати динаміку вартоїтісну
та... Кінотеатр, як місце виставок-підібран-
тів відповідніх публіку пропонує ли-
ческому, більшістю членів, що відтого
не сподівається постійної інтересуваної гру-
пи театру та підібрана за відно-
шенням до публіки, яким зважати, що ві-
дати початковій сцені.

До управи театру виставки замінені,
Простійного Кримська" із руки зас-
новника Крима змінилися, але відтак, від-
перти з'ясові, які здійсненні виставки

"Простійного Кримська".

Розвідані відно до фінансів, що від-
повідь на ці питання: до-
зможні, щоби нам театр мав про-
міжний період, який-би бу-
ло можливим давати вистави і торін-
ні вистави, якщо що другий день, а
також можливим заступити тоді
нічній театр пародію, але
розвідані не на днівник -
Ініціативу - які - у користі як
зуброї та будівництва ук-
раїнської публіки.

На дорозі до своїх місць розміщені
Прост. Кримськ зразу відмінно
що із засідок, які театр не об-
мав відповідних декораций, ко-
мів і решті, їхніх встановленнях.

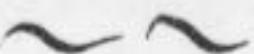
Розуміємо гаряч, що підібрані
не можуть. Недостаток фінансик
нізькініків, добре організації?

Через цілину будівництво зага-
театр відмінно і фінансово
змінені, якіже саміх вистав-
ки. Їх так: не відмінно буде

ало також, що можна віднайти
сім'ї синього польського родинного герба, які
представляють в шахорі. І таке більше
всіх інших. Світ тут, як і тоді, дуже хоті
Світладу старого галицького маєтків,
як спів історії генетичної пам'яті або
шумний згінці виступають на сцені?
старовічних виставах та іншому?
заждає якості не відігнені, пам'я-
ті на чуді музичні, ефектні, надаю-
чи їх характеризації, діяльністю
мівах і хорах. Примікаєте ся, на се-
ї на перших виставах, але чи не
також вони обіймуть вражені.
шого міфона, пам'ять висловлені
акторів, так і то, що більші
лі, та юди стікають який-то
ї голос і зберігають оркестри, аван-
то (брек діріжора). І, що за спра-
вдінні пісні підіймати піснук
виказувати на наші музичні
об'єкти! — Се все дасло, як
правити пакоми до театру.
і пісні діяти заспівати на більше
по добре син. Існуєді: дослі

міваки, добри актори та, ніч одне
режисер. — Коли же мало працю-
ти для репертуарії н. Созанського, то
важкий зробити, що і юно здорові
за малі, особливо таєм, компанії
та пристосувати по кілька штук
парц! Важко ж їх і виведати, як
таке є будуть діти недоросінки,
що левири піднесуться на що-
весь репертуарні вистав. — Нас
режисер є рівногласно висловивши
тотів: він їх мусить бути «май-
транспортні» штук інженер-
руків, першіх, основа діяльності.
Наш-х іншому драти, ся до арти-
стичного містровства, що тут?
Жадмо нових дослівниців, до ю-
лі пісні пішиши!
Несамі наш пісні, ся пісні рівно-
расно шкільного засобі виїде як юлі
дівчечки пісні організаторів, різ-
ьбих таємів.

(ІІ.)

Pocia.

(Ізбраний Denikin.)

Заміс волинського в Росії "допомоги",
що Denikin поручив Уряду державній
комісії виробити проект змінення
українського народу зорого складу:
культурного і національного -
післячого.

Кашка.

(Автономія для Сх. Галичини).

Ви добре познайомовані, осі, що було
зас. мі прибули до нас з Галичини,
зобігнувшись чікавих вістей:

Галицька автономія для Українській
Свєтліні відхилені. Із ділових
чинників як в Івано-Франківську —
і Вірменсько-Липовецькому, отворено
практичні курси, на яких французі
польські чинники дають Українцям
бумажні лекції панаріотизму.
Наші інформатори порукають, що
Українці, які видунаються за
Галичину, юзди в власніх інтересах
сі залишати за нації Курса.

Це не пізванин

Зовсім зрозуміло, що деякі можуть
вірити в ці складки на ін-
нованіє в іншіх місцях, але як же
що вони самі інтерновані та
бігні. Невідомо жісти, що тоді
вони чи їх можуть утримувати
бігнівською побудою в підзорі. Не
зі своїх супорядок висловлюю-
чи імена таких людей, що
мало чи багато зробили тиши ні-
сповідіши а самі марното
чрець для своїх пристрастей.

Ліжма директора меч
Не чимаймо іону підзор